

PROLOG

*V hlubokých lesích
a na širokých polích,*

*v korunách borovic
a kořenech kopřivy,*

*kde lišky spí
a vlci vyjí,*

*skrze prach kostí
a sliby milenců,*

*zatímco živí dřímají
a mrtví tancují,*

*najdu tě,
najdu tě.*

Ognjen Dagarič byl celý život smolař. Přítelkyně ho opustila kvůli kováři ze sousední vsi, jeho úrodu fazolí zničily kroupy a poslední kůň v jeho malé stáji si nešťastně zranil nohu a Ognjen ho musel dát utratit. Vše tak sázel na jedinou zbylou kartu – malý záhon jahod za svým domem.

Prodej jahod na trhu byl poslední způsob, jak si vydělat na živobytí. Pletené košíky zahrádkářů na něm vzkvétaly třešněmi, švestkami nebo hruškami – vždycky podle toho, co bohyně Mokoš právě nadělila. Jahody v Ognjenově košíku však byly malé a bez chuti. Vesničané je na trhu míjeli bez povšimnutí a směřovali k nejoblíbenějšímu místnímu pěstiteli jahod Mikelovi Srpskému, jehož jahody byly velké jako broskve. Ognjenův život se však měl záhy změnit.

Ognjen procházel svůj skromný záhon jahod. Listy byly malé a mezi nimi jen občas uviděl červený plod. Jahody hynuly bez ohledu na to, jak se o ně staral. Ognjen si prohlížel svou ubohou sazenici a myslel na to, že bude muset prodat svůj malý dům a přestěhovat se do sousední vsi, když vtom ho z myšlenek vytrhlo něco neobvyklého. Na konci jahodového záhonu se třáslo listí.

Zabořil se koleny do vlhké hlíny, odhrnul zelené listy stranou a srdce se mu rozbušilo strachy. Pod drobnými lístky se krmil jahodami had s klikatou černou čarou na hřbetě. Obrátil k Ognjenovi plochou trojúhelníkovou hlavu a zadíval se na něho. Ognjen na místě ztuhl. Jeho matka, známá košíkářka, mu sice v dětství vykládala, že had přináší štěstí, ale teď, když se díval do štěrbinových zorniček plaza, nebyl schopný se ani pohnout.

Had pomalu zdvihl hlavu s tmavou skrvnou ve tvaru písmene V do výšky a vyplázl dlouhý černý jazyk. Ognjen čekal, že had zaútočí, plaz však sklonil hlavu zas k jahodám a pokračoval v hodování. Ognjen se od hada po čtyřech odplížil, a když byl v dostatečné vzdálenosti, zvedl se na nohy a běžel co nejrychleji do domu.